Raad van State

200800320/1.
Datum uitspraak: 1 februari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/38223 en 07/38227 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 2 januari 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 oktober 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 januari 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 januari 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. *Overwegingen*

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

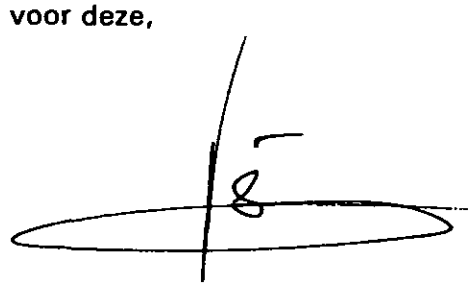
w.g. Offers
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 februari 2008

345.
Verzonden: 1 februari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Voorzieningenrechter

Reg.nrs.: AWB 07/38223 (beroep) en AWB 07/38227 (verzoek)

Uitspraak op het verzoek om een voorlopige voorziening, tevens uitspraak in de hoofdzaak, in het geding tussen:

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. drs. M.C.A. Nijenhuis-Schoutsen, advocaat te Rheden,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. H. van Velzen, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 oktober 2007 heeft verweerder afwijzend beslist op de aanvraag van verzoeker om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd.

Bij brief van 8 oktober 2007 heeft verzoeker tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank en tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Het verzoek is behandeld ter zitting van 19 december 2007, waar verzoeker en zijn gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 Indien de voorzieningenrechter na de behandeling ter zitting van een verzoek om een voorlopige voorziening van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij, ingevolge artikel 8:86 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), onmiddellijk uitspraak doen in de bij de rechtbank aanhangige hoofdzaak. Van deze bevoegdheid wordt in dit geval gebruik gemaakt.

2.2 Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.

2.3 Verzoeker heeft aan zijn aanvraag het volgende ten grondslag gelegd. Hij is van Koerdische afkomst, komt uit in Noord-Irak en was werkzaam als kippenslachter. Nadat de Koerdische autoriteiten in 2007 een pluimveehouderij hadden geopend, werden andere bedrijven, waaronder de kippenslachterij waar verzoeker sinds 2006 werkte, gedwongen te stoppen. Hierdoor raakte verzoeker werkloos. Verder heeft verzoeker aan zijn aanvraag ten grondslag gelegd dat de situatie in niet zo best is, dat je niemand kan vertrouwen en dat hij niet het gevoel had dat hij vrij was in Koerdistan. In juni of juli 2007 heeft hij zijn land van herkomst verlaten en op 27 augustus 2007 is hij in Nederland aangekomen.

2.4 Verweerder heeft in het bestreden besluit onder verwijzing naar artikel 31, eerste lid, aanhef en onder f van de Vw 2000 aan verzoeker tegengeworpen dat hij geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere voor de beoordeling van zijn aanvraag noodzakelijke bescheiden heeft overgelegd. Voorts heeft verweerder in de zienswijze, die als in het bestreden besluit herhaald en ingelast moet worden beschouwd, aan verzoeker tegengeworpen dat van zijn relaas geen positieve overtuigingskracht uitgaat en heeft verweerder zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat de door verzoeker aan de gestelde feiten ontleende vrees niet geloofwaardig is. Verweerder heeft in het bestreden besluit echter niet gewezen op hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden in het asielrelaas. Evenmin heeft verweerder de conclusie getrokken dat de gestelde feiten en omstandigheden ongeloofwaardig zijn.
Ter zitting heeft verweerder ter toelichting op het bestreden besluit verklaard dat de leer van de positieve overtuigingskracht is verlaten en dat de gestelde feiten en omstandigheden wel geloofwaardig zijn geacht.
Gelet op het voorgaande concludeert de rechtbank dat het bestreden besluit niet een primair ongeloofwaardigheidsoordeel inhoudt. Het geding is toegespitst op de vraag of uitgaande van het asielrelaas door verzoeker aannemelijk is gemaakt dat met betrekking tot hem persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan zoals bedoeld onder rechtsoverweging 2.2.

2.5 Verweerder heeft in dat verband overwogen dat verzoekers vertrek uit zijn land enkel is ingegeven door economische motieven. Deze motieven vinden geen aansluiting bij het Vluchtelingenverdrag.
Ook overigens heeft verweerder in verzoekers verklaringen geen grond gevonden voor de conclusie dat verzoeker voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin te vrezen zou hebben.
Voor zover verzoeker een beroep doet op de slechte sociaaleconomische situatie dan wel op de slechte veiligheidssituatie in Noord-Irak, heeft verweerder overwogen dat een dergelijk beroep op de algemene situatie niet tot verblijfsaanvaarding op grond van het Vluchtelingenverdrag kan leiden.
Evenmin heeft verzoeker volgens verweerder aannemelijk gemaakt dat hij een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.
Tenslotte heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat verzoeker evenmin in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en

onder c of d van de Vw 2000.

2.6 Hetgeen verzoeker in beroep heeft aangevoerd, kan niet aan het standpunt van verweerder afdoen. Verzoekers stelling dat hij niet uitsluitend vanwege economische motieven ..... heeft verlaten, kan niet leiden tot het daarmee beoogde doel, nu verweerder zich wat de overige door verzoeker aangevoerde omstandigheden betreft terecht op het standpunt heeft gesteld dat deze algemeen van aard zijn en niet kunnen leiden tot verblijfsaanvaarding op één van de individuele gronden van artikel 29 van de Vw 2000. Evenmin biedt hetgeen verzoeker in beroep heeft aangevoerd aanknopingspunten voor het oordeel dat verweerder zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d van de Vw 2000.

2.7 Gelet op het voorgaande kan verweerders standpunt de rechterlijke toetsing doorstaan.

2.8 Het beroep zal ongegrond worden verklaard. Gegeven deze beslissing bestaat geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening.

2.9 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Aldus gegeven door mr. R.J. van Lochem en in het openbaar uitgesproken op 2 januari 2008 in tegenwoordigheid van drs. P.F. Lammers als griffier.

Rechtsmiddel
Tegen de uitspraak in de hoofdzaak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Tegen de uitspraak op het verzoek is geen hoger beroep mogelijk.

Afschrift verzonden op:

02 JAN 2008

kantoor:
Tramstraat 25 (Overbeekstaete)
6881 HB Velp, gem. Rheden

Tel. + fax 026 - 364 66 30

Mr. J.B. Nijenhuis
Mr. drs. M.C.A. Schoutsen

ADVOCATEN EN PROCUREURS

RAAD VAN STATE
2 - B INGEKOMEN
14 JAN 2007
ZAAKNR. 200800320
AAN: V3
BEHANDELD: DD: PAR:

Aan de afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State
fax 070 – 365 13 80
Den Haag

Velp, 14 januari 2008

Hierbij zend ik u, na daartoe bepaaldelijk door appellant te zijn gemachtigd het volgende

HOGER BEROEPSCHRIFT VREEMDELINGENZAKEN

van

geboren op
van Iraakse nationaliteit
met v-nr.:
verblijvende in de P.I. Zeist aan de Richellaweg nr. 13 te 3769 AZ Soesterberg
appellant
gemachtigde: Mr. M.C.A. Nijenhuis-Schoutsen, advocaat te 6881 HB Velp, gem. Rheden

tegen

de uitspraak van de vreemdelingenkamer van de rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Zutphen de dato 2 januari 2008 met kenmerk Awb 07 / 38223

tegen

de Staatssecretaris van Justitie te Den Haag
verweerder
gemachtigde: Mr. H. van Velzen, ambtenaar ten departemente
p/a procesvertegenwoordiging Postbus 40052 te 8004 DB Zwolle

1. Inleiding

Appellant komt in hoger beroep van bovenvermelde uitspraak van de vreemdelingenkamer van de rechtbank te Den Haag, zittinghoudende te Zutphen d.d. 2 januari 2008 (eveneens verzonden op 2 januari 2008), met regnr. Awb 07/38223 (*productie 1*), waarbij uitspraak is gedaan op het ingestelde beroep tegen het besluit van de Staatssecretaris voornoemd van 5 oktober 2007 *(productie 2)*, welk beroep daarbij ongegrond is verklaard.

2. Achtergronden

Bij besluit van 5 oktober 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie de aanvraag van appellant van 28 augustus 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 8 oktober 2007 heeft appellant beroep ingesteld tegen dit besluit.

Het beroep van appellant tegen deze beschikking is bij uitspraak van 2 januari 2008 door de vreemdelingenkamer van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen ongegrond verklaard.

3. Standpunt van appellant

Appellant is van oordeel dat de beschikking van 5 oktober 2007 rechtens onjuist is. Met het oog daarop diende het beroep tegen dit besluit gegrond te worden verklaard.

Appellant heeft één grief tegen de uitspraak.

Grief

De rechtbank overweegt op blz. 2 van de uitspraak van 2 januari 2008, onder punt 2.5 dat verweerder heeft overwogen dat verzoekers vertrek uit zijn land enkel is ingegeven door economische motieven. Deze motieven vinden geen aansluiting bij het Vluchtelingenverdrag. Ook overigens heeft verweerder in verzoekers verklaringen geen grond gevonden voor de conclusie dat verzoeker voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin te vrezen zou hebben. Voor zover verzoeker een beroep doet op de slechte sociaaleconomische situatie dan wel op de slechte veiligheidssituatie in Noord-Irak, heeft verweerder overwogen dat een dergelijk beroep op de algemene situatie niet tot verblijfsaanvaarding op grond van het Vluchtelingenverdrag kan leiden. Evenmin heeft verzoeker volgens verweerder aannemelijk gemaakt dat hij een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.
Tenslotte heeft verweerder zich op het standpunt gesteld dat verzoeker evenmin in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c of d van de Vw 2000.

Toelichting bij de grief

Appellant is van mening dat verweerder en de rechtbank ten onrechte voorbij zijn gegaan aan de redenen die appellant geeft met betrekking tot zijn vrees voor vervolging.
Appellant heeft in zijn nader gehoor aangegeven dat hij problemen heeft met de Koerdische autoriteiten. De autoriteiten maken het de gewone mensen, zoals appellant, steeds moeilijker om hun werk uit te voeren. Daar komt nog bij dat de autoriteiten zeer corrupt zijn. Er heerst wantrouwen onder de mensen, de situatie is voortdurend onveilig. Mensen worden op straat doodgeschoten en er is vijandigheid tussen en Appellant voelt zich in Koerdistan niet vrij en niet veilig.

Daar komt nog bij dat zijn inkomsten hem door staats ingrijpen werd ontnomen. Appellant is dan ook niet enkel vanwege economische motieven het land uit gevlucht.

Het geweld en de onveiligheid bereikt immers vanuit Bagdad ook Koerdistan, het geweld verplaatst zich. Appellant vreest bij terugkeer naar Arbil slachtoffer te worden van geweld zoals dat zich feitelijk voordoet tussen Sorani en Badini. Appellant behoort tot de Sorani. De autoriteiten zijn niet in staat om dat geweld te beteugelen.

Appellant verwijst naar het schrijven van Amnesty International van 23 juli 2007 betreffende de situatie in Noord-Irak. In deze brief schrijft . dat Amnesty van mening blijft dat, gezien de huidige algemene situatie in Irak en de veiligheids- en humanitaire situatie in Noord-Irak, aan alle Irakezen, dus ook Irakezen uit Noord-Irak, bescherming geboden zou moeten worden.
De situatie in Koerdisch gebied kan nog niet stabiel genoemd worden en hangt af van de situatie in de rest van het land, zo schrijft Amnesty. Gedwongen terugkeer moet niet plaatsvinden naar een land of gebied waar nog geen stabiliteit is en geen bestendige vrede.
A.I. wijst op het standpunt ten aanzien van terugkeer van de UNHCR, zoals ook in het ambtsbericht van juni 2007 weergegeven. De UNHCR ontraadt gedwongen terugkeer naar Irak en roep staten op om personen afkomstig uit de KRG-gebieden verblijf toe te staan op humanitaire gronden.

Appellant is van oordeel dat op grond van bovenstaande verweerders standpunt de rechterlijke toetsing niet kan doorstaan.

4. Conclusie

Appellant concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging de bestreden uitspraak ten aanzien van het beroep asiel (Awb 07/38223) en gegrondverklaring van het door appellant tegen de beschikking van 5 oktober 2007 ingestelde beroep.

Velp, 14 januari 2008

Mr. M.C.A. Nijenhuis-Schoutsen, gemachtigde